

VAN DIRECTOIRE TOT TANGASLIP

Blijspel in drie bedrijven

door

WIM HALVE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VAN DIRECTOIRE TOT TANGASLIP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WIM HALVE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2000 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Bart van Linden - eigenaar directeur van een textielfabriekje. Een 60 jarige weduwnaar, die zowel slordig en nonchalant kan zijn alsmede een echte heer. Hij is niet bepaald een workaholic, dus laat hij het liefst zoveel mogelijk door zijn kinderen regelen.

Jenny van Linden - zijn dochter. Zij is een vlotte jonge vrouw van ongeveer 25 jaar, een zakelijk type die niet lijkt te passen bij haar nogal artistieke vriend, maar desondanks smoorverliefd op hem is.

André van Linden - zijn zoon. Hij is eveneens een zakelijk type van ongeveer 30 jaar, die meer hart voor de zaak blijkt te hebben dan zijn vader.

Fred de Vries - vriend van Jenny. Een niet overdreven artistiek type, die niet al te snugger overkomt maar achteraf meer in zijn mars blijkt te hebben dan Bart denkt.

Susie - de vrouw van André. Een lieve vrouw van dezelfde leeftijd als André. Ook zij voelt zich betrokken bij het reilen en zeilen van het bedrijf.

Yvonne Molenaar - eigenares van een textielfabriekje. Een bijzondere opzichtige vrouw van 50 + die er te sexy uitziet voor haar leeftijd. Zij is ook een weduwe en ook zij laat de zaken liever aan haar zoon over, en probeert zoveel mogelijk te genieten van de zon in haar zomerhuis in Zuid-Frankrijk.

Kees Molenaar - haar zoon, en directeur van de textielfabriek van zijn moeder. Een 30 jarige vlotte doch zakelijk type.

Sjaan Steen - kokkin, en redder in de nood. Zij is eveneens een 50 +, maar absoluut het tegenovergestelde van haar leeftijdgenote mevrouw Molenaar. Zij is een eenvoudige, lieve weduwnaar zonder kapsones, die bovendien de harten weet te stelen bij de smulpapen in het gezelschap.

Ria Karlas - studente en noodhulp in de huishouding. Zij is ongeveer 25 jaar en bereid om elk soort bijbaantje te doen om tijdens haar studie wat extra geld te verdienen. Ze vindt liefde prachtig, en Kees een lieve en geschikte huwelijkskandidaat, Maar ze wacht toch liever tot na haar studie.

DECOR:

Het toneel stelt voor een goed verzorgde stijlvol ingerichte huiskamer. Een stereo-installatie mag niet ontbreken, evenals een telefoon. Verder naar eigen inzicht. Links is een deur naar buiten, rechts een deur naar de andere vertrekken.

EERSTE BEDRIJF

(voordat het doek opgaat, hoort men rustige romantische klassieke muziek, dat houdt even aan. Als het doek opgaat zit Bart rustig op de bank te genieten van de muziek en van een glaasje bier. Hij is gekleed in pyjama en ochtendjas, en ziet er nogal onverzorgd uit. De kamer ziet er wat rommelig uit, tijdschriften en kranten liggen verspreid op de bank. Dan wordt er gebeld, hij reageert niet, pas als het bellen aanhoudt, staat hij met tegenzin mopperend op, schakelt de muziek uit en loopt naar links. Even later komt hij terug met Jenny)

JENNY: *(geschokt)* Pa! Wat zie je er uit! Waarom ben je niet aangekleed?

BART: Waarom ik niet ben aangekleed? Ik loop toch niet naakt?

JENNY: Je weet best wat ik bedoel. *(kijkt in het rond)* Wat een rommel, al die kranten en tijdschriften op de bank. Het ziet er niet uit. En jij ziet er ook niet uit. Je loopt nog in je pyjama en volgens mij ben je nog niet in bad geweest.

BART: Dat heeft geen haast, ik begin nog niet te stinken.

JENNY: *(kijkt in het rond en ziet het glas bier staan)* En nu al aan het bier ook?

BART: Nu al? Het is middag, zaterdagmiddag, mag ik misschien op mijn vrije zaterdag even rustig naar mijn favoriete muziek luisteren onder het genot van een pilsje?

JENNY: Dat ligt eraan. Is alles in orde voor het weekend?

BART: *(verbaasd)* Alles in orde voor het weekend? Wat bedoel je?

JENNY: Weet je dat dan niet? Je krijgt gasten dit weekend.

BART: Ik? Gasten dit weekend? Wie komt er hier nou op bezoek. Ik krijg al jaren geen bezoek. En als iemand komt, dan zeker geen heel weekend. Sinds je moeder gestorven is loopt iedereen mijn huis voorbij. *(zuchtend)* Hier kan je van afleiden dat je moeder populairder was dan ik.

JENNY: Onzin, ze kwamen net zo goed voor jou.

BART: Dat zal wel, maar het is toch vreemd dat ik niemand meer zie nu je moeder er niet meer is. *(weemoedig)* Je moeder was zo'n schat, iedereen hield van haar.

JENNY: Dat weet ik, pa, maar dat wil nog niet zeggen dat jij je moet verwaarlozen nu ze er niet meer is. Je ziet er niet uit. En dat juist nu, nu je belangrijk bezoek krijgt.

BART: (*geïrriteerd*) Wat sta je nou toch te kletsen over belangrijk bezoek. Ik verwacht niemand.

JENNY: (*streng*) Pa, het gaat bergafwaarts met je. Je loopt er bij als een zwerver, je vergeet een belangrijke afspraak en je zit vroeg in de middag al aan het bier.

BART: (*kwaad*) Vijf dagen in de week ga ik keurig in het pak, met een schoon overhemd aan en een keurig bijpassende stropdas naar de zaak. En mijn dochter heeft bezwaar als ik het me op zaterdag in mijn eigen huis gemakkelijk maak.

JENNY: Dat ligt er aan welke zaterdag dat is. Vandaag staan er te veel te veel belangen op het spel. Heb je eigenlijk wel alles goed geregeld?

BART: Wat had ik moeten regelen?

JENNY: (*schrikt*) Pa, ben je nou echt vergeten wat er dit weekend gaat gebeuren? Heb je niets geregeld?

BART: (*ongeduldig*) Kan je me nu eindelijk eens vertellen wat er boven mijn hoofd hangt?

JENNY: (*geschrokken*) O, mijn hemel, hij lijdt aan geheugen- verlies. Pa, aanstonds komen André en Susie en...

BART: (*onderbreekt haar, verbaasd*) Hier? Waar heb ik die eer aan te danken?

JENNY: Mevrouw Molenaar en haar zoon komen dit weekend logeren. De eigenaars van Molenaars Lingerie B.V.

BART: (*verbaasd*) Molenaar Lingerie B.V.? Is dat niet dat bedrijf dat eh, (*met een afkeurende blik*) dat eh, van die doorkijkslipjes maakt? Wat moeten die hier in mijn huis?

JENNY: De Molenaars zochten een eventuele partner om mee samen te werken en jij hebt André toestemming gegeven om eens met hen te gaan onderhandelen.

BART: (*verbaasd*) Heb ik toestemming gegeven om met zo'n bedrijf dat van die doorkijkbeha's maakt in zee te gaan? Een bedrijf dat in staat is om van een meter stof het magazijn met onderbroekjes te bevoorraden. Hij heeft mij verteld dat een bedrijf op zoek was naar een partner voor zakelijke samen- werking. Ik heb toen tegen

hem gezegd; neem maar contact met ze op. Nodig ze uit voor een zakenlunch of diner in een of ander gerenommeerd restaurant. Maar ik heb niet gezegd dat hij ze voor een heel weekend moest uitnodigen. En zeker niet bij mij thuis.

JENNY: Je weet best dat het huis van André er niet voor geschikt is, jij hebt voldoende logeerkamers.

BART: Voor alleen een etentje is zijn huis net zo goed geschikt. Waarom hebben jullie ze voor een heel weekend uitgenodigd?

JENNY: Omdat die mevrouw Molenaar in Zuid-Frankrijk woont, zij heeft daar een of ander zomerhuis.

BART: Die zoon woont toch in Nederland? Waarom gaat ze daar niet logeren?

JENNY: Dat is een alleenwonende vrijgezel. Die heeft geen geschikt huis om gasten te ontvangen. En als jij als directeur een goede beurt wil maken bij de familie Molenaar dan moet je zorgen dat je een goed gastheer bent. Je weet zelf dat het heel belangrijk is voor het bedrijf.

BART: Belangrijk? Staan we er zo slecht voor dat we ons moeten verkopen aan zo'n bedrijf die dat sexy spul op de markt brengt?

JENNY: Het is geen kwestie van verkopen. Zowel de Molenaars als wij zijn bang dat we eerdaags niet meer kunnen concurreren met die grote textiel fabrieken. Daarom is het verstandig om onze krachten te bundelen. Heb je het door een cateringbedrijf laten regelen of heb je het je huishoudster in d'r schoenen geschoven.

BART: *(zuchtend)* Geen van beide.

JENNY: *(in paniek)* Wat? Is er helemaal niets geregeld? *(Bart schudt zijn hoofd)* Hoe moet dat nou, wat moet ik doen? *(denkt even na)* André bellen, misschien weet hij een oplossing. *(gaat naar de telefoon en draait een nummer)* André- André, met Jenny. We zitten in de problemen, pa is vergeten dat we vanavond dat dineetje hebben en nou heeft hij helemaal niets geregeld, wat moeten we doen?... Ja, ja, mevrouw Baars? Ja ik zal het hem vragen, wacht even. *(tot Bart)* Zou mevrouw Baars nog gauw wat in elkaar kunnen flansen?

BART: *(schudt heftig zijn hoofd)* Zij heeft het weekend vrijaf.

JENNY: *(door de telefoon)* Zij is er het weekend niet. Wat nu?.. Een cateringbedrijf, ja daar heb ik ook al aan gedacht, maar kunnen zij dat in zo'n korte tijd regelen?... Ja natuurlijk ga ik dat proberen

maar ik vraag me af of ze op zaterdag te bereiken zijn... Goed, maar kom in ieder geval zo snel mogelijk... Ja, tot zo. *(ze legt de hoorn op het toestel)* Pa, de Gouden Gids, snel, waar heb je dat ding?

BART: *(wijst naar een kast)* Daar in die kast geloof ik. Ik weet het niet zeker, ik gebruik dat ding nooit.

JENNY: *(pakt snel de gids en zoekt snel naar een cateringbedrijf)* CDe c, ja CAca, CATcat, catering, ik heb wat. Drie stuks in de buurt. *(zoekt en draait nummer)*

BART: *(terwijl Jenny nummer zoekt)* Dat is wel prettig als ze in de buurt zijn dan is de soep niet koud als ze het komen brengen.

JENNY: *(heeft inmiddels het nummer gedraaid)* Een antwoordapparaat, dacht ik het niet. *(draait snel ander nummer, wacht even)* Weer een antwoordapparaat. *(draait nogmaals een nummer, wacht weer even)* Allemaal een antwoordapparaat. Vertel ons uw wensen en wij zorgen voor de rest. *(in paniek)* Wat nou? Wat nou? *(krijgt een idee)* Pa, als u mevrouw Baars nou eens opbelt en je legt de situatie aan haar uit en vraagt of ze met spoed hierheen wil komen, misschien kan zij dan toch nog de boel redden.

BART: Mevrouw Baars opbellen? Denk je soms dat een vrouw zoals Bettie, een vrouw van bijna 65 jaar met een mobiele telefoon op zak loopt? Nee, die is niet te bereiken. Vanmorgen vroeg is ze weggegaan nadat ze mijn ontbijt had klaargezet, maar ik heb geen idee waar ze naartoe is gegaan.

JENNY: *(in paniek)* Heb je dan helemaal geen idee waar ze naartoe is?

BART: Nee, ze is mij geen verantwoording schuldig wat ze met haar vrije tijd doet.

JENNY: Zou ze op haar kamer een agenda of zoiets hebben waar ze het genoteerd heeft.

BART: *(kwaad)* Ben jij nou bedonderd, ik ga niet in haar kamer lopen snuffelen. Dat zou het wederzijdse vertrouwen schaden. En op een huishoudster zoals Bettie moet je heel zuinig zijn.

JENNY: Nou ja, we moeten toch wat verzinnen. Denk eens na, wat kunnen we doen?

BART: Ik zal Ria bellen, Bettie's nichtje. Zij is een studente en helpt Bettie af en toe om wat extra te verdienen. Die gaan veel met

elkaar om, misschien vertellen zij elkaar het een en ander. *(gaat naar de telefoon en draait nummer)* Hallo Ria, met Bart van Linden....Ja die. Zeg, weet jij misschien waar Bettie naartoe is en of ze te bereiken is?... Ze is naar haar zus, en die woont ergens buiten de stad... Waar weet je niet...Nou nee, ik zit met een probleem. Mijn kinderen hebben een etentje geregeld bij mij thuis voor een zakenrelatie en ik ben dat helemaal vergeten, dus dacht ik als ik haar kan bereiken, zou ze misschien alsnog het een en ander kunnen regelen. Nou niets aan te doen. *(krijgt een idee)* Zou jij misschien willen komen? Je weet dat je het niet voor niets hoeft te doen... Je kan niet koken, ja ik begrijp het. Een diner is heel wat anders dan je eigen potje koken. *(blij verrast)* Misschien weet jij een oplossing? Dat zou prachtig zijn. Een echte kokkin nog wel. Prachtig, en eh, hoe kunnen we haar bereiken?... Ze is je buurvrouw, en je gaat haar even roepen, prima... Ja ik wacht. *(tot Jenny)* Ze gaat haar buurvrouw vragen.

JENNY: Heb je alles in huis?

BART: Geen flauw idee.

JENNY: Vraag dan of ze alles wil gaan kopen wat ze denkt nodig te hebben en dat je haar dat later terugbetaalt, de tijd gaat nu ook een rol spelen.

BART: Ik zal het haar vragen. *(hoort wat door de telefoon)* Ria, ben je daar weer?... O, mevrouw Steen. Heeft Ria u verteld wat de bedoeling is?... En bent u bereid om ons uit de brand te helpen?... O gelukkig. Maar er is geloof ik nog een probleem. Er is denk ik niet voldoende in huis om een uitgebreid diner op tafel te zetten... O, u zorgt overal voor, prima uitstekend... Voor hoeveel personen? *(kijkt vragend naar Jenny)*

JENNY: Voor zeven personen.

BART: Het is voor zeven personen, zegt mijn dochter... En u zorgt voor alles... Wat zegt u?... Behalve de wijn, ja natuurlijk. Daar zorgen we zelf voor. Goed, mevrouw Steen, dan zie ik u wel verschijnen. Vraagt u even aan Ria of ze ook wil komen, dan kan ze u misschien helpen. *(Jenny maakt een gebaar dat ze hem nog wat wil zeggen)* Een ogenblik, mijn dochter wil nog wat zeggen. *(luistert naar Jenny)*

JENNY: Zeg haar dat het voor het gehele weekend is, ook voor het ontbijt en de lunch voor morgen.

BART: Mijn dochter zegt dat het voor het hele weekend is, ook voor

het ontbijt en de lunch van morgen. Is dat bezwaarlijk? U krijgt een goede kamer. En Ria ook. Geen bezwaar? En Ria komt ook? Prima, en eh vergeet uw tandenborstel en uw pyjama niet. Tot zo. *(trionfantelijk tot Jenny)* Zo zie je maar weer dat je te snel in paniek raakt, alles is geregeld.

JENNY: Ik geloof het pas als ik aan tafel zit. Ik hoop in ieder geval dat André en Susie gauw komen, dan kunnen wij voor de tafel en zo zorgen.

BART: Jij zei zeven personen. *(telt de gasten)* André en Susie, mevrouw Molenaar, haar zoon, jij en ik, dat zijn er zes.

JENNY: *(met nadruk)* Zeven.

BART: *(verbaasd)* Zeven? Dat zijn er zes. *(schrikt)* Bedoel je dat het vriendje van jou die eh Fred de Vries ook komt?

JENNY: *(kwaad)* Ja natuurlijk, waarom Susie wel en Fred niet?

BART: Susie is met je broer getrouwd.

JENNY: En Fred en ik zijn niet getrouwd, we wonen samen en dat wil je nog steeds niet accepteren.

BART: Ja hoor, dat heb ik allang geaccepteerd. Om je eerlijk de waarheid te zeggen ben ik reuzeblij dat je met Fred samenwoont en niet getrouwd bent.

JENNY: *(verbaasd)* Waarom?

BART: Omdat ik het gevoel heb dat als men samenwoont, de deuren op een kier staan en dat jij er elk moment uit kan lopen. Als je getrouwd bent is dat anders, scheiden is nou eenmaal anders dan gewoon je biezen pakken en weggaan.

JENNY: Ik ben niet van plan om mijn biezen te pakken.

BART: *(schouderophalend)* Misschien is het ijdele hoop, maar voor hem staan die deuren ook op een kier.

JENNY: *(met nadruk)* Pa, Fred en ik houden van elkaar.

BART: Wat voor toekomst heb je met hem, meisje? Hij heeft geen vaste baan en geen inkomen.

JENNY: Hij is kunstschilder, dat weet je. En hij is druk bezig om zijn werk geëxposeerd te krijgen, en dat gaat binnenkort lukken.

BART: Ik hoop het voor je maar ik heb er weinig vertrouwen in.

JENNY: Galerie Dupont is echt geïnteresseerd in zijn werk. *(de bel gaat, haastig)* De bel, pa, ga je als de bliksem aankleden. Je kunt

zo niemand ontvangen.

BART: Maak je niet zo druk, ik loop heus niet voor gek. *(gaat naar de deur)* Ik ga zelf wel even opendoen. *(links af)*

JENNY: *(schreeuwt hem na)* Pa, doe niet zo gek, kom terug! *(kwaad)* O, wat een onmogelijke man kan het toch soms zijn.

ANDRÉ: *(achter)* Ben je nog niet aangekleed? *(terwijl ze opkomen)* Je kan toch zo je gasten niet ontvangen?

BART: Heb jij het ook al op je zenuwen? Omdat er een paar gasten komen?

ANDRÉ: Je beseft geloof ik niet wat er op het spel staat.

JENNY: Nee, dat beseft hij niet. En als hij het wel beseft dan lijkt het erop dat het hem niets meer kan schelen.

BART: Ik besef het wel, Maar ik heb zo mijn bedenkingen. Waarom moeten we in zee gaan met een bedrijf dat van dat sexy spul fabriceert.

ANDRÉ: Het is niet echt sexy, het is modern. Moderne lingerie. Daar is toch niets op tegen?

JENNY: Ondergoed die elke moderne man of vrouw nu draagt. Ik ook.

BART: *(geschrokken)* Jij ook?

ANDRÉ: En ik ook, niet wat wij fabriceren maar van een ander merk.

BART: *(kwaad)* Waarom? Dat is toch geen reclame voor ons product? Geen wonder dat we naar de bliksem gaan, als een deel van de directie zijn ondergoed koopt bij de concurrent. Wat mankeert er aan onze degelijke onderbroek?

ANDRÉ: Niets, maar er zijn steeds minder mensen die er ook zo over denken. Daarom moeten we onze collectie ondergoed voor dames en heren aanpassen aan deze tijd. En de Molenaars hebben ervaring op dat gebied.

JENNY: Zij hebben al eerder ontdekt dat de jaeger onderbroek uit de tijd is.

BART: *(kwaad)* Wij fabriceren geen jaeger onderbroeken, maar degelijke goed sluitende tricot onderbroeken.

ANDRÉ: Dat weet ik, en als we met de Molenaars tot een redelijk akkoord kunnen komen, wordt het hele assortiment uitgebreid met moderne en desnoods sexy onderkleding zowel voor man als vrouw. En omdat jij je de laatste tijd steeds minder met de zaak

bezighoudt en alles aan ons overlaat, hoop ik dat je ons niet tegenwerkt en dat je er voor zorgt dat alles dit weekend gladjes verloopt.

BART: Aan mij zal het niet liggen, als jullie denken dat het beter voor de zaak is dan zal ik niet dwars gaan liggen.

JENNY: Dan zou je nu kunnen beginnen met je te gaan wassen, scheren en aankleden.

BART: Ja, ja, ik ga zo. Ik heb nog een vraag. Waarom al die poespas in mijn huis en niet bij die Molenaars? Die hadden zeker niet zoveel zin in al die ellende?

ANDRÉ: Dat heb je mis. Mevrouw Molenaar had ons uitgenodigd om een weekend naar Zuid-Frankrijk te komen, daar woont ze tegenwoordig nu ze weduwe is. Maar wij weten dat jij daar geen donder voor voelt, jij gaat niet graag naar het buitenland. Dus hebben wij voorgesteld de ontmoeting bij jou te houden. *(er wordt gebeld)* Dat zou Susie kunnen zijn.

JENNY: Ik doe wel even open. *(terwijl ze naar links loopt)* Ga je aankleden, pa. *(links af)*

BART: Ja, ja ik ga al. *(schudt zijn hoofd)* Een huis in Zuid-Frankrijk, ik zie me al in de brandende zon praten over onze wintercollectie ondergoed. Het zweet breekt me uit bij de gedachte alleen al.

JENNY: *(met Susie op van links, zij heeft een of meerdere bossen bloemen bij zich)* Schrik niet, Susie, pa is op zijn manier in galakleding, alleen een bloem in zijn knoopsgat ontbreekt nog. Maar daar heb jij gelukkig voor gezorgd.

SUSIE: Ik dacht, pa denkt er vast niet aan om een bloemetje in huis te halen dus heb ik maar wat bloemen gekocht om het hier een beetje op te fleuren.

ANDRÉ: Hij heeft nergens aan gedacht, dus zeker niet aan een bloemetje.

SUSIE: *(met enige afschuw)* Je bent toch niet van plan om zo je gasten te ontvangen?

JENNY: Als het aan hem ligt, wel. Ik heb hem al tien keer gezegd dat hij zich moet gaan omkleden.

BART: Oké, oké, ik ga al. Hoe laat komen die mensen eigenlijk?

ANDRÉ: Dat weten we niet precies, laat in de middag zouden ze hier kunnen zijn, zeiden ze.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto